

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 2Csp/62/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200943  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419200943.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 proti žalovanej: S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom 5XX XX I.ě. I.ěXX/X, C.Č. o zaplatenie 6.043,20 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 1.500,- eur **z a s t a v u j e.**

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a.**

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a.**

### o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 18.04.2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 6.043,20 eur, spolu s dlžnými úrokmi z istiny do 15.04.2019 vo výške 1.100,34 eur, zmluvným úrokom vo výške 13,90 % zo sumy 6.043,20 eur od 16.04.2019 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.043,20 eur od 16.04.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 uzatvorenej medzi zmluvnými stranami Poštová banka, a. s. ako postupcom a R Collectors s. r. o. ako postupníkom bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej peňažné prostriedky v sume 8.000,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru právny predchodca žalobcu úver podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 10.05.2016 za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru. Poslednú čiastkovú úhradu vykonala dňa 08.03.2019. Od tohto dňa už žiadnu úhradu nevykonala. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je žalovaná ku dňu 15.04.2019 povinná zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 6.043,20 eur s príslušenstvom.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, obchodné podmienky pre úver, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru, listinu aktuálny stav úveru a zmluvu o postúpení pohľadávok.

4. Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že dohodnutá splátka nie je síce hrazená v termíne, ale snaží sa stále splátky uhrádzať, o čom predložila aj výpis z bežného účtu, z ktorého sú zrejmé úhrady v prospech žalobcu, resp. veriteľa z úverového vzťahu v rôznych výškach a dátumoch, najčastejšie vo výške 250,- eur za mesiac v roku 2018 a 2019 (dátumy nie sú dobre čitateľné).

5. Na výzvu súdu za účelom preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, posúdenia RMPN a celkovej čiastky úveru v zmluve o úvere a vyjadrenia sa k vyjadreniu žalovanej, žalobca v písomnom podaní zo dňa 30.09.2019 oznámil, že výška RMPN 14,82 % vypočítaná podľa zmluvy o úvere je uvedená správne, pričom ako dôkaz predložil predpis splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaná požadovala poskytnutie úveru s dobou splácania na 10 rokov a interný výpočtový systém žalobcu umožňoval len také rozdelenie splátok na celé čísla smerom nahor, aby mohol vyhovieť žiadosti žalovanej, zaokrúhlil preto splátky úveru na celé číslo smerom nahor, čím vznikla situácia, kde výšky posledných splátok sú v nižšej sume. O výške posledných splátok žalobca žalovanú informuje skôr, ako nastane čas konečného splatenia úveru. Vzniknutý preplatok, pokiaľ by uhradil viac, ako je celková čiastka úveru pri riadnom splácaní, je žalovanej vrátený. V opačnom prípade by sa totiž žalobca bezdôvodne obohacoval. K absencii celkovej čiastky zmluvy o úvere uviedol, že zmluva explicitne obsahuje celkovú čiastku úveru, a preto je toto tvrdenie súdu vo výzve bezpredmetné. K úhradám vykonaným žalovanou uviedol, že pri podávaní žaloby zohľadnil platby realizované žalovanou do dňa 8.3.2019. Dokument priložený k žalobe - aktuálny stav úveru obsahuje platby zrealizované do dňa 31.8.2018 a žalobca tiež započítal aj nasledujúce platby: 23.10.2018 vo výške 250,- eur, 30.10.2018 vo výške 250,- eur, 23.11.2018 vo výške 250,- eur, 19.12.2018 vo výške 250,- eur, 16.01.2019 vo výške 250,- eur a 08.03.2019 vo výške 250,- eur. Ďalej uviedol, že od podania žaloby žalovaná uhradila dňa 23.04.2019 sumu vo výške 250,- eur, dňa 21.05.2019 vo výške 250,- eur, dňa 01.07.2019 vo výške 250,- eur, dňa 23.07.2019 vo výške 250,- eur, dňa 28.08.2019 vo výške 250,- eur. Následne žalobca upravil petiu žaloby, v ktorom zohľadnil čiastočné úhrady vykonané žalovanou s tým, že v časti istiny 1.250,- eur zobral žalobcu späť. Žalobca zároveň predložil listiny preukazujúceho jeho aktívnu vecnú legitímáciu v spore v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

6. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 13.11.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. E- mailovým podaním doručeným súdu dňa 12.11.2019 požiadal žalobca o odročenie pojednávania z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody so žalovanou, nakoľko medzi stranami sporu prebiehajú mimosúdne rokovania. Na pojednávanie sa nedostavila žalovaná, ktorá svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila. Nakoľko nebol podaný dôvodný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia (súd nepovažoval dôvod uvedený žalobcom za dôležitý pre odročenie pojednávania, a to vzhľadom na zvýšenú ochranu spotrebiteľa a z dôvodov uvedených nižšie), súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním zo dňa 22.10.2019 oznámil, že na základe úhrad vykonaných žalovanou od podania žaloby zo dňa 15.04.2019 do dňa 04.10.2019, t. j. dňa 23.04.2019 vo výške 250,00 Eur, dňa 21.05.2019 vo výške 250,00 Eur, dňa 01.07.2019 vo výške 250,00 Eur, dňa 23.07.2019 vo výške 250,00 Eur, dňa 28.08.2019 vo výške 250,00 Eur a dňa 04.10.2019 vo výške 250,00 Eur berie žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 1.500,- eur a zároveň navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Z dôvodu späťvzatia žiadal, aby súd rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť dlžnú istinu vo výške 4 543,20 EUR, dlžné úroky z istiny vo výške 1 100,34 EUR, zmluvný úrok vo výške 13,90% ročne zo sumy 6 043,20 Eur od 16.04.2019 do 22.04.2019, zmluvný úrok vo výške 13,90% ročne zo sumy 5 793,20 Eur od 23.04.2019 do 20.05.2019, zmluvný úrok vo výške 13,90% ročne zo sumy 5 543,20 Eur od 21.05.2019 do 30.06.2019, zmluvný úrok vo výške 13,90% ročne zo sumy 5 293,20 Eur od 01.07.2019 do 22.07.2019, zmluvný úrok vo výške 13,90% ročne zo sumy 5 043,20 Eur od 23.07.2019 do 27.08.2019, zmluvný úrok vo výške 13,90% ročne zo sumy 4 793,20 Eur od 28.08.2019 do 03.10.2019, zmluvný úrok vo výške 13,90% ročne zo sumy 4 543,20 Eur od 04.10.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 043,20 Eur od 16.04.2019 do 22.04.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5 793,20 Eur od 23.04.2019 do 20.05.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5 543,20 Eur od 21.05.2019 do 30.06.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5 293,20 Eur od 01.07.2019 do 22.07.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5 043,20 Eur od 23.07.2019 do 27.08.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4 793,20 Eur

od 28.08.2019 do 03.10.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4 543,20 Eur od 04.10.2019 do zaplattenia a súdny poplatok.

8. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa §146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

11. Predmetom posúdenia v spore tak po čiastočnom späťvzátí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplattenie 4.543,20 eur s príslušenstvom tak, ako je uvedené v jeho písomnom podaní zo dňa 22.10.2019, resp. v bode 7 tohto odôvodnenia.

12. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 30.09.2019, zo dňa 22.10.2019 a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženým žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovanou namietané ani sponchybnené, zistil nasledovný skutkový stav:

13. Dňa 20.06.2014 právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili Zmluvu o úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 8.000,- eur a ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 13,90 % ročne v 120 mesačných splátkach vo výške 135,10 eur (spolu s poistením vo výške 10,10 eur), splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s dátumom prvej mesačnej splátky dňa 25.07.2014 a dátumom konečnej splatnosti 25.06.2024. V zmluve je ďalej uvedené, že žalovaná by mala zaplatiť celkovú čiastku úveru v sume 14.750,49 eur, pri priemernej RPMN vo výške 11,89 % a RPMN banky vo výške 14,82 %. Pri súčte všetkých splátok predstavuje celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť žalobcovi sumu 16.212,- eur (120 mesiacov x 135,10 eur). V zmluve nie je uvedený údaj o celkovej výške nákladov. Nakoľko žalovaná nesplácala úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu dňa 10.05.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovanú vyzval na úhradu dlžnej pohľadávky vo výške 433,49 eur, ktorá pozostávala z omeškanej splátky vo výške 432,34 eur a poplatkov vo výške 1,15 eur, v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Od žalovanej sa zásielka vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Žalovaná pokračovala v úhrade pohľadávky aj po vyhlásení predčasnej splatnosti a celkovo podľa listiny aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.09.2018 uhradila sumu 5.685,52 eur a podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.09.2019 od 23.10.2018 do 08.03.2019 uhradila sumu 1.500,- eur, t. j. do podania žaloby uhradila celkovo sumu 7.185,52 eur.

14. Z listiny označenej ako aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018 vyplýva, že žalovaná dňa 20.06.2014 vyčerpala úver vo výške 8.000,- eur. Ďalej sú zaznamenané zaplattené splátky v rozsahu dátum splátky, mena a výška splátky s uvedením na úhradu čoho boli jednotlivé splátky započítané- poplatky, úroky a istina. Z úhrad vyplýva, že žalovaná odo dňa 25.07.2014 do dňa 31.08.2018, čo bol dátum poslednej úhrady uhradila v splátkach rôznej výšky celkovo sumu 5.685,52 eur. Z časti označenej ako plán splátok s uvedením dátumu splátky, výšky splátky a výšky splatenej splátky vyplýva, že od 25.07.2017 do 25.04.2016 boli uhrádzané splátky vo výške 125,-, z toho splatené 125,- eur a poistné od 25.07.2014 do 25.03.2015 vo výške 10,10 eur. Dňa 10.05.2016 je uvedená zosplatená suma vo výške 7.319,24 eur a v časti splatené 2.773,86 eur. Z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalovaná uhradila na splatenie úveru do 28.09.2018 sumu 5.685,52 eur.

15. Listom označeným ako Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 01.02.2016 banka upozornila žalovanú, že ku dňu 29.01.2016 je jej pohľadávka viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 433,49 eur, s tým, že ak nedôjde k jej úhrade v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, banka pristúpi k zosplateniu úveru. Výzvu podľa priloženej doručky žalovaná neprevzala v odbernej lehote. Z predpisu splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX predloženého žalobcom vyplýva splatnosť každej splátky k 25. dňu v mesiaci a výška splátok je od 1. po 117. splátku vo výške 135,10 eur mesačne, 118. splátka je vo výške 135,58 eur, 119. a 120. splátka sú vo výške 10,10 eur mesačne.

16. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 20.06.2014 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa §54 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 20.06.2014 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

22. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

23. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vyplnené predložené tlačivo označené ako Zmluva o úvere dobrá pôžička má charakter úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zmluva bola uzavretá medzi bankou ako dodávateľom, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísanom v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov a fyzickou osobou- nepodnikateľom, ktorá má postavenie spotrebiteľa. V aktuálnom stave úveru bol ako druh úveru uvedený dobrá pôžička, a preto je potrebné na vzťah medzi stranami aplikovať ustanovenia zákonov upravujúce spotrebiteľské vzťahy, a to konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy bankou, t. j. ku dňu 20.06.2014.

28. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, nepochybne ide v tomto prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§52 ods. 2 OZ). Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanej, bez určenia účelu ich použitia, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Strany sporu ani nič iné netvrdili.

29. Podľa zákona č. 129/2010 Z. z. musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Po posúdení spotrebiteľskej zmluvy predloženej žalobcom je potrebné konštatovať, že táto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto ma súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

30. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, s tým, že sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože v opačnom prípade je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) je najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové (poplatok za poskytnutie úveru, za sprostredkovanie, administratívny poplatok), poplatky pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať úver), pričom tieto poplatky je potrebné pri každom úvere platiť, zarátať do RPMN. V posudzovanej zmluve je uvedená RPMN vo výške 14,82 %. Pri výpočte RPMN vychádzajúcim z výšky poskytnutého úveru 8.000,- eur, celkovej čiastky úveru vo výške 14.750,49 eur (uvedenej v zmluve), ktorá mala byť zaplatená žalovanou a pri dobe splácania 120 mesiacov je výška RPMN 14,63 %. V prípade, ak budeme vychádzať pri výpočte RPMN z celkovej výšky úveru 16.212,- eur (135,10 eur x 120 mesiacov) je výška RPMN 17,48 %. Nakoľko v zmluve absentujú údaje pre správny výpočet RPMN (podľa § 19 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver- celkové náklady nie sú v zmluve uvedené) je obtiažne určiť správnu výšku RPMN. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, nesprávne uvedenie RPMN má rovnaký následok ako jej neuvedenie. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si splní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Podľa rozsudku Krajského

súdu Prešov sp. zn. 10Co/27/2017 zo dňa 13.12.2017 je navyše irelevantné či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RPMN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Niet preto pochyb o tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a preto je potrebné z tohto dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. V tomto prípade neobstoj ani tvrdenie žalobcu vo vyjadrení zo dňa 30.09.2019, v ktorom tvrdiac, že žalovaná požadovala poskytnutie úveru na 10 rokov, musel v rámci výpočtového systému zaokrúhliť splátky smerom nahor, a preto sú posledné splátky uvedené v nižšej sume. Spotrebiteľ má právo na to, aby bol správne a pravdivo informovaný o náležitostiach zmluvy, ktorú uzatvára.

31. V zmluve o úvere absentuje správny údaj o celkovej čiastke úveru, pričom v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. je to jedna z osobitných náležitostí, ktorá musí byť uvedená v zmluve. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. je definovaná ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť. V zmluve nie je nikde uvedená výška celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Aj keď uvedenie výšky celkových nákladov nie je osobitnou náležitosťou zmluvy o úvere a ich absenciu zákon nespája so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, uvedenie výšky celkových nákladov je potrebné jednak pre správne vyčíslenie celkovej výšky úveru a taktiež aj pre výpočet RPMN podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a tieto údaje, ako už bolo vyššie uvedené sú nevyhnutnými náležitosťami zmluvy o úvere a musia byť v zmluve uvedené v správnej výške, aby nedochádzalo k zavádzaniu spotrebiteľa. Z definície pojmu celkovej čiastky úveru je nepochybné, že táto musí byť súčtom výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Keďže v zmluve nie je uvedená výška celkových nákladov, súdu nie je známe, ako veriteľ dospel k celkovej čiastke úveru 14.750,49 eur, keďže táto suma nezapovedá ani súčinu mesačnej splátky úveru a počtu mesačných splátok vo výške 16.212,- eur (135,10 eur x 120 mesiacov). Správny údaj o celkovej čiastke úveru je sám o sebe dôležitou informáciou pre klienta spotrebiteľa pri rozhodovaní o výhodnosti toho ktorého úveru. A teda nielen spotrebiteľovi, ale ani súdu nie je zrejmé, ako veriteľ určil celkovú čiastku úveru, ktorú mal žalovaný zaplatiť a to napriek tomu, že vo vyjadrení zo dňa 30.09.2019 uviedol, že zmluva explicitne obsahuje celkovú čiastku úveru (nie však správne). Nesprávne uvedenie celkovej čiastky úveru je v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa. Aj z dôvodu neuvedenia tejto povinnej náležitosti zmluvy je spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov.

32. Vychádzajúc z § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je povinnosťou veriteľa uviesť v zmluve výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Veriteľ priamo v zmluve uviedol, že výška mesačnej úhrady je 135,10 eur, z toho výška mesačnej anuitnej splátky (úroky a istina úveru) je 125,- eur a náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver sú 10,10 eur mesačne pri počte mesačných splátok 120. V predpise splátok je uvedená výška od 1. po 117. splátku 135,10 eur mesačne, 118. splátka je vo výške 135,58 eur a 119. a 120. splátka sú vo výške 10,10 eur. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 30.09.2019 uviedol, že žalovaná požadovala poskytnutie úveru s dobou splácania na 10 rokov a interný výpočtový systém mu umožňoval len také rozdelenie splátok na celé čísla smerom nahor a aby mohol vyhovieť jej žiadosti, zaokrúhlil splátky úveru na celé číslo smerom nahor, čím vznikla situácia, kde výšky posledných splátok sú v nižšej sume. O výške posledných splátok žalobca žalovanú informuje skôr, ako nastane čas konečného splatenia úveru. Vzniknutý preplatok, pokiaľ by uhradil viac, ako je celková čiastka úveru pri riadnom splácaní, je žalovanej vrátený. V opačnom prípade by sa totiž bezdôvodne obohacoval. Súd aj vzhľadom k predmetnému vyjadreniu žalobcu nemá pochybnosti o tom, že zo strany veriteľa nebola dodržaná zákonná náležitosť v podobe uvedenia správnej výšky splátky. Nielen že ako tvrdí žalobca sú uvedené splátky v nižších sumách, ale jedna zo splátok je dokonca uvedená vo vyššej sume, ako je suma splátky v zmluve o úvere. To je len ďalší z dôvodov, prečo je potrebné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Nie je prípustná skutočnosť, že ak spotrebiteľ má podľa zmluvy platiť 120 splátok v rovnakej výške, aby boli posledné tri splátky rôzne. Takto určený prehľad splátok je len mätúci a taktiež v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa.

33. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.

34. Len pre úplnosť súd uvádza, že zamietnutie sa týka aj úrokov za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, na uplatnenie ktorých mal žalobca nárok v súlade s bodom 5.8 Obchodných podmienok, nakoľko s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012 z 18.09.2012 veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

35. Vo vzťahu k Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súd však má za to, že v prípade nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedených vyššie, tieto nedostatky zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať výšky mesačnej splátky, celkovej čiastky k zaplaceniu a RPMN. Je preto zrejmé, že tieto nedostatky mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a v konečnom dôsledku o výške a trvaní záväzku. Uvedenie správnej celkovej čiastky úveru a správnej výšky RPMN je podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky.

36. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je nedôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účelom uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovanou bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 8.000,- eur, pričom žalovaná do dňa podania žaloby zaplatila sumu 7.185,52 eur a po podaní žaloby sumu 1.500,- eur, t. j. celkovo zaplatila 8.685,52 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odôvodňujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru má súd za to, že žalobcovi vznikol nárok iba na vrátenie úverovej istiny, ktorá zodpovedá sume reálne poskytnutej žalovanej vo výške 8.000,- eur. Nakoľko však žalovaná túto sumu žalobcovi ku dňu vyhlásenia rozsudku už zaplatila, a teda celú vrátila, jeho dlh zanikol splnením, a preto žalovaná už nie je povinná vrátiť žalovanú sumu žalobcovi. Súd preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

37. Na záver súd uvádza, že nepovažoval za dôvodné oznámenie žalobcu o mimosúdnom rokovaní so žalovanou za účelom uzavretia mimosúdnej dohody, nakoľko predmetné oznámenie zo strany žalobcu nič nemenilo na povinnosti súdu žalobu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zamietnuť. Uzavretie mimosúdnej dohody, na základe ktorej by sa žalovaná zaviazala plniť už neexistujúci záväzok pozostávajúci z nikdy nevzniknutého nároku na úroky a poplatky za spotrebiteľský úver zo zmluvy, ktorá odporuje zákonu, by vzhľadom na princípy a príkazy ochrany spotrebiteľa nebolo možné akceptovať.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď vzhľadom na zamietnutie žaloby bola v spore v celom rozsahu úspešná žalovaná, ktorá si však náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ( odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha ( odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.